ABDURRAHMÂN BİN MUHAMMED ED-DÂVÛDÎ

Hadîs ve fıkıh âlimlerinden. İsmi, Abdurrahmân bin Muhammed bin Muzaffer bin Muhammed bin Dâvûd bin Ahmed bin Muâz bin Sehl bin Hakem bin Şîrâz'dır. Künyesi, Ebûl-Hasen bin Ebî Talha ed-Dâvûdî idi. "Cemâl-ül-İslâm=İslâmiyetin yüz akı" ve "Şeyh-i Horasan" lakâbları ile meşhûr oldu. 374 (m. 984) senesi Raht-ül-evvel ayında doğdu. İlim ve faztlet sâhibi bir zât olup dînî gayreti çoktu. Fıkıh ve hadîs ilmini birçok âlimden öğrendi. İmâmı Serahsî'den Sahîh-i Buhârî'yi okuyup rivâyet etti. 467 (m. 1075) senesi Şevval ayında vefât etti.

Hadîs ilmini, Ebû Muhammed bin Hamaveyh'ten aldı. Ondan çok hadîs-i şerîf rivâyet etti. Bu zâttan en son hadîs-i şerîf alan kimse, Abdurrahmân-ı Dâvûdî oldu. Bağdad'a gelip, fıkıh ilmini Kaffâl-i Mervezî'den, Ebû Tayyib es-Sulûkî'den ve Ebû Hâmid-i İsferâyînî'den öğrendi. Ebû Ali ed-Dekkâk'ın ve Ebû Abdurrahmân es-Sülemî'nin sohbetlerinde bulundu. Onlardan çok istifâde etti. Bir ara Bağdad'a geldi Sonra Bûşenc'e yerleşti. İnsanlara ders verdi. Va'z ve nasîhatta bulundu. Herkesin dini suâllerine fetvâ verirdi. Ölünceye kadar bu hizmetlerine devam etti. Bu arada birçok eserler yazdı. Horasan âlimlerinin gözdesi oldu. 40 sene bu şehirde kaldı ve hiç et yemedi. Çünkü, o şehrin'halkından ba'zısı, hırsızlık yapıp, hayvanları kesip satıyorlardı. Bunun için, hep balık yiyordu. Birgün kendisine anlatıldı ki; ba'zı emirler nehrin kenarına gelip, burada avlanan balıkları yiyorlar ve fazlasını da nehire atıyorlardı. Bundan sonra balık da yemedi.

Şafiî mezhebinde büyük bir âlim olan Abdurrahmân-ı Dâvûdî, mezhebin fıkhî mes'elelerini bilmekte, hılâf ve edebiyat ilimlerinde ve hadîs ilminde âli isnad'i tercih etmede âlimlerin üstadı sayılıyordu.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Mu'cem-ül-müellifîn cild-5, sh. 192

2) Şezerât-üz-zeheb cild-3, sh. 327

3) Fevât-ül-vefeyât cild-2, sh. 295

4) El-Bidâye ven-nihâye cild-12, sh. 112